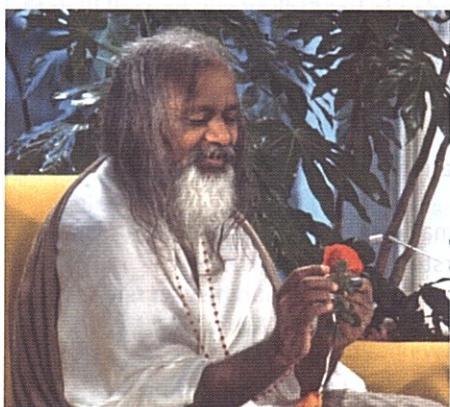

Pesten

Door Bert Zijlstra

Kinderen krijgen op school te maken met pesten. Dat is ongewenst en kan uiterst onaangename gevolgen hebben. Het is daarom begrijpelijk dat er veel pogingen zijn ondernomen dat pesten tegen te gaan. Allemaal tevergeefs. Zou het kunnen zijn dat wat tot nu toe is gedaan niet meer is dan symptoombestrijding en dat de werkelijke oorzaak onbekend is gebleven en daarom niet aangepakt?

Kennisoverdracht

Jonge kinderen zijn van nature nieuwsgierig. Alles boeit hen en overal stellen ze vragen over. Zo leren ze de wereld begrijpen. Voor ouders is deze eigenschap vaak lastig, want het kan hen storen in hun bezigheden en ook kunnen er vragen worden gesteld waar de ouder zelf het antwoord niet op weet. Maar hoe lastig het ook kan zijn en voor hoeveel ongemak het ook zorgt, deze natuurlijke nieuwsgierigheid

moet in stand worden gehouden en zo mogelijk zelfs versterkt. Dit – de wens om te willen weten – en niets anders is de basis-houding waarop alle leren is gebaseerd. Immers, het is erg moeilijk iemand iets tegen zijn zin in te laten doen. Je kunt daarom niemand dwingen iets te leren! Dwang werkt averechts en wekt aversie op.

Ons onderwijssysteem

Het onderwijssysteem in Nederland is opgezet om opgroeiende kinderen zo goed mogelijk voor te bereiden op hun toekomst. Lukt dat, dan hebben ze een goede kans op een gelukkig leven. In de leerplichtwet is vastgelegd dat ieder kind verplicht (tot een bepaalde leeftijd) naar school moet, waar het kennis kan opdoen. Kennis waar het in zijn latere leven wat aan heeft (of kan hebben). Heel mooi, de bedoeling is goed. Op school krijgen kinderen zeer veel nieuwe dingen te horen. Gezien de nieuwsgierige aard van kinderen zou het naar school gaan hen daarom veel vreugde moeten verschaffen. In de praktijk blijkt het tegen-gestelde waar te zijn. Ze zijn blij als ze NIET naar school hoeven. Hoe kan dat?

Kennelijk is het zo dat op school dingen gebeuren waardoor de drang om te leren verloren raakt. Leerlingen worden niet blij van al het nieuwe dat ze horen, maar willen het liefst van school wegblijven. Hoe komt dat?

Vrijheid blijheid

Het overdragen van kennis kan alleen dan plaatsvinden als leerlingen open staan voor

kennis. Je kunt kennis wel opdringen, maar die dwang vernietigt de lol in het leren. Wel kun je iemand dwingen ergens te zijn. De leerplicht is in de praktijk een ophokplicht. Lichamelijk is het kind aanwezig, maar de aandacht is vaak elders. De dwangmatige manier waarop het onderwijssysteem functioneert, maakt effectieve kennisoverdracht onmogelijk. Slechts zeer zelden is een klas vol leerlingen echt geïnteresseerd in wat een docent te vertellen heeft.

Genieten doe je in vrijheid. Wordt die vrijheid beknot, dan is dat het einde van het genieten. Leren kan een genot zijn, maar is dat alleen dan, indien de manier waarop kennis wordt aangeboden niet als beknellend wordt ervaren. Dwang verpest de openheid van geest om nieuwe informatie op te nemen. Het onderwijssysteem verpest de leerling. Kinderen nemen het pesten over uit wat ze dagelijks ervaren. Het onderwijssysteem zelf is de oorzaak van het pesten, evenals van vele andere uitwassen. Door de ervaringen op school voelen kinderen zich rot en doen ze wat ze kunnen om dat te compenseren. Ook al is wat ze doen zelfvernietigend. Zo hoog is de nood!

Opnieuw plezier

Wereldwijd zijn er nu zo'n 1500 scholen waar TM is ingevoerd en dit aantal groeit snel. In veel van die scholen beoefent men ook het TM-sidhi programma. De positieve veranderingen zijn zo indrukwekkend dat een aantal landen heeft besloten het volledige TM-programma in hun onderwijssysteem in te voeren.